

RECONSTRUCTIE

In tien jaar tijd 370 keer zoveel waard: alleen speculanten winnen bij de nieuwe hyperscale van Microsoft

De bouw van drie datacentertorens bij het Westelijk Havengebied kan na tien jaar eindelijk beginnen. — FOTO ZARA NOR

Datacenters Het meest begeerde stukje datacentergrond van Amsterdam is al tien jaar speelbal van projectontwikkelaars, techbedrijven en buitenlandse investeerders. De overheid had veel wensen, maar kreeg er nauwelijks grip op.

MR Carola Houtekamer en Merijn Rengers

30 januari 2026 Leestijd 14 minuten

Dat dit stuk grond in het Westelijk Havengebied van Amsterdam potentie had, dat wisten de drie mannen die het in 2015 kochten heus wel. Het was een gok van 5 miljoen euro, maar vooral een buitenkans. De drie vennoten van Babsou Investments - Bart, Mathile en Patrick - hadden daar een neus voor. Op het perceel achter station Sloterdijk kon mooi een congreshotel komen, of een overslagplaats van zwaar dieseltransport naar elektrisch vervoer.

Maar dat het stuk grond in tien jaar tijd 370 keer zoveel waard zou worden en in handen zou vallen van Microsoft? Nee. Dat hadden zij nooit voorzien. En ook niet dat het in het hart van een landelijke discussie zou belanden over schaarste op het stroomnet, dominantie van Amerikaanse techbedrijven en speculatie met datacenters.

Drie torens van 85 meter

De komende weken gaat de bouw aan de Plimsollweg eindelijk beginnen, na tien jaar stilstand. Het kale, haveloze kavel, ingeklemd tussen een distributiecentrum voor lokaal geproduceerd voedsel en de pas gesloten drukkerij van *De Telegraaf*, is door de jaren heen overwoekerd geraakt met onkruid en gras. Verstrooid liggen er hopen aarde en rollen kabels, lukraak geslagen paaltjes steken uit de grond. Dwars over het perceel staat een scheef hekwerk en een piketpoortje dat nergens heen gaat. 'Pas op drijfzand' staat op een bord.

Die rommel is straks opgeruimd, de eerste Ieren van bouwbedrijf Sisk hebben zich al in de bouwkeet geïnstalleerd. De bouwploeg zal straks uit duizend man bestaan. De Britse datacenterbouwer Pure DC laat hier de komende jaren drie bruingrijze dataflats van 85 meter hoog verrijzen. De hyperscale wordt straks in z'n geheel verhuurd aan Microsoft en zal net zoveel stroom gaan gebruiken als alle huishoudens in de stad Amsterdam bij elkaar.

Tien jaar lang bemoeiden de gemeente Amsterdam, het havenbedrijf en de provincie Noord-Holland zich intensief met het project, van de eerste aankoop door tot aan de laatste vergunning. Toch is iedereen doodongelukkig met het resultaat.

Kamerlid Pieter Grinwis (CU) zei deze week in de Tweede Kamer dat hij er „met zijn verstand niet bij kon” dat tienduizenden huizen en bedrijven moeten wachten op een aansluiting op het overbelaste Amsterdamse stroomnet, maar Microsoft er wel op mag. De Amsterdamse ict-wethouder Alexander Scholtes (D66) noemde het woensdag in een bericht op LinkedIn „zeer onwenselijk” dat het grootste datacenter van de stad zal worden gebruikt door „één groot, niet-Europees bedrijf”, en dat overheden niet in staat blijken om daarin te sturen. Demissionair minister Mona Keijzer (Ruimtelijke Ordening, BBB) vertelde een dag eerder tijdens het vragenuurtje in de Kamer dat zij de komst van de hyperscale niet kan tegenhouden.

Het project, dat begon als een gokje van een stel behendige ontwikkelaars uit de regio Amsterdam, is

gemuteerd in een hyperscale van buitenlandse multinationals. De aannemer is Iers, de Britse uitbater heeft de bouwplannen met Amerikaanse steun overgenomen van een Frans private-equitybedrijf, het juridische werk is gedaan door internationale advocatenkantoren als Clifford Chance en A&O Shearman en Microsoft wordt de enige huurder. Uit een akte die op 15 december 2025 werd ingeschreven bij het Kadaster blijkt dat de Japanse Sumitomo Mitsui Banking Corporation een megakrediet van 1,85 miljard euro voor het project heeft geregeld. De duurzame ambities die de gemeente voor het project had, zijn uit zicht geraakt.

NRC reconstrueerde de geschiedenis van het meest begeerde stukje datacentergrond van Amsterdam, dat al een decennium speelbal is van projectontwikkelaars, techbedrijven, strafrechtelijke onderzoeken en buitenlandse investeerders, en waar de overheid nauwelijks grip op kreeg. Iedereen verdiende goed geld, behalve de mannen met wie het hele project begon.

Hotelmannen

Als projectontwikkelaar Patrick in 2014 tijdens een van zijn vele ritjes door de stad langs de oude kantoren en het verlaten distributiecentrum van *De Telegraaf* rijdt en ziet dat die te koop staan, ziet hij zijn kans schoon. Dit soort in onbruik geraakte gebouwen aan de rand van Amsterdam zijn precies wat Babsou Investments zoekt. De panden zijn relatief goedkoop, dicht bij allerlei publieke voorzieningen en eenvoudig om te bouwen tot hotel.

Ze vormen een onwaarschijnlijk trio, de mannen van Babsou, naar een koosnaam van één van de dochters van de drie. Bart is een lokale bekendheid in Amstelveen dankzij zijn carrière in het amateurvoetbal. Hij was begonnen als glazenwasser, had een schoonmaakbedrijf en werkte in de autolease. Een hennepkwekerij en een belastingkwestie leverden hem een strafblad op, maar hij krabbelde op en ontpopte zich tot de dealmaker van Babsou. Patrick, die in het verleden handelde in fotocamera's en makelaar was in Amsterdam, doet de onderhandelingen met de gemeenten. Hij is innemend en geduldig. Mathile, de derde vennoot, is de ervaren projectontwikkelaar, hij heeft al meerdere projecten gedaan.

Het gaat de mannen van Babsou voor de wind. Aan een andere rand van de stad, op bedrijventerrein Overamstel, hebben zij een megadeal zo goed als rond: de ontwikkeling van een luxe hotel met bijna vijfhonderd kamers. En ook in Zuidoost en Amstelveen zijn zij dicht bij het overnemen van oude kantoorcomplexen.

Hun succes valt ook de vakpers op. In 2016 doet *Vastgoedjournaal* in een lovend artikel de deal met *De Telegraaf* uit de doeken, onder de kop „Babsou haalt opnieuw duizenden m² leegstaande kantoorruimte uit markt”. Het jonge, snelgroeiende en nog onbekende bedrijf van de drie mannen wordt er geïntroduceerd als een „creatieve en doortastende” ontwikkelaar.

Uit gegevens van het Kadaster blijkt dat Babsou *De Telegraaf* zo'n 5 miljoen euro betaalt, maar ook dat de gemeente Amsterdam iets te zeggen heeft over de grond. De bestemming van het terrein is het uitgeven en distribueren van kranten en tijdschriften, en kan alleen gewijzigd worden als de gemeente instemt. Zodoende praten de mannen van Babsou zich de blaren op hun tong. Ze laten een maquette maken van een congreshotel, ze komen met plannen voor een parkeergarage met laadstations, ze opperen om het hele congrescentrum RAI naar het Westelijk Havengebied over te hevelen. Maar de gemeente blijft dwarsliggen: de plannen van Babsou passen niet in het gebied.

Wat wél de bedoeling is, staat in de 'Visie 2030' die het Havenbedrijf Amsterdam net heeft uitgebracht. 'Port of Amsterdam', met de gemeente als enige aandeelhouder, is de eigenaar van vrijwel alle omliggende percelen.

In het stuk, dat gewichtig begint met een citaat van Charles Darwin, staat hoe de omgeving moet veranderen in een „haven ecosysteem” dat „lenig schakelt” en waar „grondstoffen, goederen, reststromen, data, mensen en ideeën samenkomen”. Belangrijk onderdeel: datacenters. Die sluiten volgens het havenbedrijf „goed aan bij de energievoorziening vanuit het havengebied” en creëren „belangrijke randvoorwaarden” voor „kennisintensieve productieactiviteiten” zoals grootschalige 3D-printing. Het gebied ligt dicht bij het grote Amsterdamse internetknooppunt AMS-IX en in de buurt liggen veel kabels en een groot onderstation voor de kolencentrale aan de Hemweg.

Een datacenter, ook goed. Babsou is overal voor in.

van bouwbedrijf Sisk hebben zich al in de bouwkeet geïnstalleerd. De bouwploeg zal straks uit
staan.

.NOR

Criminele hotelfamilie Shi

Tot het Openbaar Ministerie een spaak in het wiel steekt. In de herfst van 2016 tipt het OM de gemeente Amsterdam. Het OM is een omvangrijk onderzoek begonnen naar de Nederlands-Chinese hotelfamilie Shi, dat negen hotels in Amsterdam uitbaat. Die wordt verdacht van witwassen, oplichting en mensensmokkel. De gemeente is op ramkoers met de Shi's, om ze te saboteren zijn alle horecavergunningen van hun hotels ingetrokken.

In het onderzoek zijn ook de mannen van Babsou in beeld gekomen, staat in een van de vele vonnissen in deze zaak. Zij zaten ooit met de familie Shi aan tafel om over hun hotelplannen bij Overamstel te onderhandelen. Hun telefoons zijn toen afgeluisterd en hun bankrekeningen gemonitord. De gemeente moet geen zaken doen met Babsou nu dit onderzoek loopt, zegt het OM, dat bedrijf is besmet.

De druk op de drie mannen van Babsou is groot. Ze hebben weinig keus en verkopen al hun projecten aan andere ontwikkelaars, met wie overheden wel zaken willen doen. Voor het perceel aan de Plimsollweg is dat de Caransa Groep, die het terrein in september 2016 overneemt. Patrick stapt uit het bedrijf en verhuist naar Spanje. De twee overgebleven aandeelhouders, die niets loslaten over de reden van de verkoop, maken geen winst op deze deal. Wel leggen zij vast dat zij recht houden op de helft van de toekomstige winst op het project. Die afspraak wordt niet publiek gemaakt, Caransa is voortaan het gezicht naar de gemeente toe.

Caransa is een bekende naam op het Amsterdamse stadhuis. De ontwikkelaar en vastgoedpartij, opgericht door de in 2009 overleden Maup Caransa, is eigenaar van tal van hotels, cafés, woonprojecten en kantoren in de stad. Het bedrijf is groot en heeft ingangen bij de gemeente.

Nu Caransa het gezicht is, kan er vaart worden gemaakt. Amsterdam wil meebetalen aan de zware elektriciteitsinfrastructuur en instemmen „met een bestemmingswijziging ten behoeve van een datacenter“, zo verwoordt een woordvoerder van het havenbedrijf Port of Amsterdam het in een reactie aan *NRC*. Harde eis is wel dat Caransa de grond verkoopt aan de gemeente. En zo komt de deal rond. De gemeente koopt het terrein en geeft het vervolgens in erfpacht uit aan Caransa. Als de gebouwen er staan, moet de ontwikkelaar ruim 2,5 miljoen euro per jaar betalen, plus indexatie.

Eind 2016 stuurt Caransa een ronkend persbericht uit, waarin de bouw van het „grootste en meest energie-efficiënte hoofdstedelijke datacenter“ in het Westelijk Havengebied wordt aangekondigd. Bij netbeheerder Liander wordt een grote stroomaansluiting aangevraagd.

Het project is er een zonder weerga, staat in het bericht: honderdduizend vierkante meter aan serverhallen zullen de stad verrijken met „clouddiensten“, „big data“ en het „internet of things“. De plannen passen bovendien, aldus het bericht, „naadloos in de klimaatdoelstelling van de hoofdstad om 40 procent minder broeikasgassen te produceren in 2025“, al staat er niet bij hoe precies. De aanvang van de bouwwerkzaamheden: „Eind 2017“.

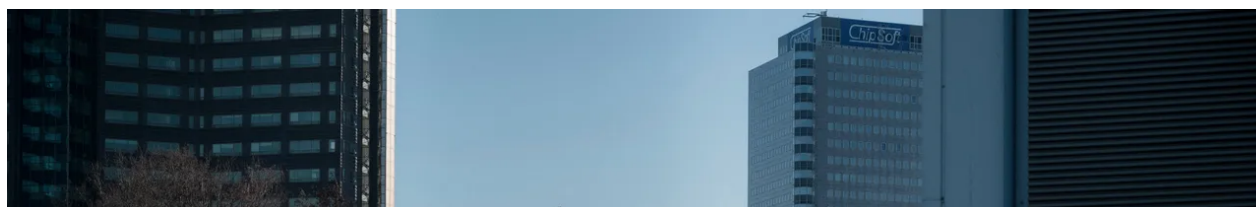

FOTO ZARA NOR

Krapte op het stroomnet

Honderden mannen en een enkele vrouw slenteren begin 2019 met een felgeel keycord om hun nek door de RAI. Het congrescentrum in Amsterdam is afgehuurd door 'Kickstart Europe', een beurs van en voor investeerders, bouwers, ontwikkelaars en klanten op de datacentermarkt, die nergens in Europa zo explosief groeit als in de regio Amsterdam.

De datahallen van de toekomst zijn groter dan ooit, houdt een spreker van het internationale vastgoedadviesbureau CBRE de bezoekers tijdens de plenaire ochtendsessie voor. Hyperscales zijn het nieuwe normaal, ontwikkelaars en techbedrijven zitten in „een wapenwedloop” van nieuwe projecten, zegt de analist van CBRE. Het moet allemaal sneller, meer, groter.

Wat hij niet vertelt is dat achter de schermen bij de gemeente Amsterdam paniek is uitgebroken. Netbeheerder Liander heeft alarm geslagen over de wildgroei van nieuwe, enorme aanvragen van datacenters voor elektriciteit in de gemeente. Elke keer weer wordt de netbeheerder verrast, moppert het moederbedrijf van Liander op z'n website in het voorjaar van 2019. Er is „weinig regie”, terwijl elk nieuw datacenter de complete reservecapaciteit van een transformatorstation opslorpt. Het stroomnet uitbreiden gaat veel trager dan het uit de grond stampen van datacenters, het is niet bij te houden. Een paar maanden later zal Amsterdam, tot verbijstering van de branche, plots een moratorium van negen maanden op de komst van nieuwe datacenters aankondigen.

De groene ambities worden onder druk van de gemeente net zo hoog als de torens zelf

Maar dat is nu nog niet. Caransa, een van de 'founding partners' van de Kickstart-beurs, heeft ook een stand in de RAI. Het vastgoedbedrijf zoekt klanten voor het nieuwe megaproject aan de Plimsollweg, waarvan de bouw nog steeds niet is begonnen. Zonder 'launching customers' is elke euro die in de ontwikkeling wordt gestoken riskant - Caransa wil niet bouwen voor leegstand.

Ondertussen zijn de groene ambities net zo hoog als de torens zelf, onder druk van de gemeente die steeds hogere eisen aan duurzaamheid stelt. Ingehuurde ingenieurs en architecten tekenen leidingen voor warmte-koude-opslag in, zonnepanelen op de met hoogwaardige keramische tegels beklede gevels, en een koppeling met Westpoort Warmte, het warmtenetbedrijf van de gemeente en energiebedrijf Vattenfall. Dat zal de gratis restwarmte van het datacenter met warmtepompen verder verhitten en aan duizenden nieuwe woningen leveren. Er zijn zelfs plannen voor windturbines tussen de torens, maar die sneuvelen al snel omdat dat te veel lawaai zou maken.

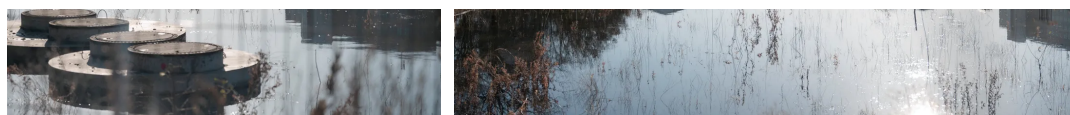
Al die ambities maken het project onzeker en duur en daar houden klanten niet van, zien ze bij Caransa. Eén medewerker die op het project zat: „Die denken: eerst zien, dan geloven.”

Vattenfall stuurt intussen optimistische berichten over de potentie van restwarmte van het datacenter rond, maar achter de schermen mopperen projectmedewerkers over het gebrek aan voortgang. In 2020, na het moratorium, krijgt het datacenter weliswaar een vergunning van de gemeente, maar Caransa wil er van af. Er zijn vooral kosten en er is geen zicht op opbrengsten.

Tijd voor de derde ronde, met een hogere inzet. In 2021 verkoopt het vastgoedbedrijf het onbebouwde perceel en de vergunningen door aan een Belgische zakenman, die in Amsterdamse projectontwikkeling en in innovatieve serverkoeling zit. Hij werkt onder de naam Great Grey Investments Datacenters en Escher Cloud en trekt samen op met het Franse private-equityhuis Tikehau Capital, dat een lening van zo'n 80 miljoen euro verstrekt. Het immense datacenter wordt in drieën geknipt om investeerders makkelijker te laten instappen. De nieuwe bv's heten Falconconnect 1, 2 en 3, één bv per toren.

Bart en Mathile, die nog steeds aanspraak maken op een deel van de winst, stappen uit de schaduw van Caransa. Ze denken dat het nu wel weer kan. Ze verzilveren de afspraken die zij jaren eerder hebben gemaakt: samen met de Belg worden zij de nieuwe eigenaren van het project. Ze maken ook hun kinderen aandeelhouder.

3

Witwasonderzoek 13Doezel

„Hoi”, mailt een ambtenaar van de screeningsafdeling van de provincie Noord-Holland op 2 november 2022 naar een collega. Het is de integriteitsambtenaar opgevallen dat een nieuw datacenterbedrijf „de vergunning van Caransa heeft overgenomen”. De naamswijziging is netjes geregeld in de Kamer van Koophandel en bij de notaris, aldus de ambtenaar, maar nu er een nieuwe omgevingsvergunning moet worden aangevraagd, zijn er nog wel wat hoepels om doorheen te springen. Zoals het opnieuw invullen van een bibob-vragenformulier. De ambtenaar: „Maar dat gebeurt natuurlijk niet.” Zijn vraag: „Wat nu?”

‘Bibob’ is het woord dat alle projectontwikkelaars en vastgoedhandelaren vrezen. Met deze „Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur” screent de overheid bedrijven en particulieren om te voorkomen dat criminelen eigenaar worden van bouwprojecten of geld witwassen met vastgoedtransacties. Het Landelijk Bureau Bibob toetst aan de hand van dossiers van politie, OM en inspecties of er gevaar is op criminele inmenging. Zo ja, dan kan de deal niet doorgaan.

In de praktijk is de bibob een kleverig web waaruit het moeilijk is om los te komen. De reikwijdte van de toets is ruim en de toetsen zijn slecht controleerbaar. Gaat het om bewezen strafbare feiten of tellen ook verdenkingen mee? Gaat het om het gedrag van de projectontwikkelaar zelf, of ook om dat van z’n zakelijke contacten? Kunnen zonden ook verjaren? Wie ‘gedoe krijgt met de bibob’ kan rekenen op jarenlange vertraging en geheimzinnige dossiervorming. De weg naar het zuiveren van een reputatie is lang en ondoorzichtig.

Het datacenterproject vliegt in 2022 vol in het bibob-web, valt te lezen in documenten die een betrokken advocaat opvroeg bij de provincie Noord-Holland met een beroep op de Wet open overheid. Dat jaar horen de eigenaren dat ze niet zomaar een nieuwe naam kunnen plakken op de vergunning die aan Caransa is afgegeven. Eerst moeten alle aandeelhouders langs Bureau Bibob, en dat geldt ook voor alle nieuwe aanvragen die ze gaan doen. ‘Alle aandeelhouders’ betekent nu: Bart, Mathile, hun kinderen.

Het voorgevoel van de integriteitsambtenaar klopt: de justitiesystemen geven diverse hits. De voornaamste: ze zijn hoofdverdachten in het rechercheonderzoek 13Doezel, dat zich richt op het witwassen van crimineel geld via hotelinvesteringen. Een paar jaar eerder, in 2019, toen Caransa nog druk bezig was met het datacenter, zijn de drie mannen van Babsou om die reden verhoord door de politie.

Piepend en krakend komt het project tot stilstand. Alle overheden trappen op de rem

Het strafrechtelijk onderzoek, dat jaren duurt, gaat nergens heen. De mannen worden uitgebreid bevraagd over jaren oude overboekingen van enkele tonnen van witwasrekeningen van de familie Shi naar rekeningen van Babsou, en over tienduizenden euro's aan contante stortingen. Het zijn gewone zakelijke transacties, zeggen de mannen. Witwassen, houdt het OM vol. Veel schot zit er niet in de zaak.

Maar dat maakt voor de bibob niet uit. Piepend en krakend komt het project tot stilstand. Alle overheden - gemeente, provincie, omgevingsdienst - trappen op de rem.

De Franse investeerders die met tientallen miljoenen in het datacenter zijn gestapt, worden overvallen door het bibob-gedoe. Tikehau heeft een nieuw miljoenenkrediet geregeld met geld van onder meer de Parijse cosmetica-miljonair Didier Tabary. De Fransen willen tempo houden, maar hebben in plaats daarvan te kampen met aandeelhouders die in dubieuze zaakjes lijken te zitten, en met hun kinderen die met eigen bv's in het project zitten. In een vonnis over deze kwestie beklagen de Fransen zich over „het hoogst geheimzinnige proces waarover Tikehau in het duister tast”.

Nieuwe investeerders blijven weg, vertellen meerdere betrokkenen tegen *NRC*. Eén: „Ik riep wel eens: ik zit hier met twee louche aandeelhouders.” Door het gedoe komt er geen vergunning, en zonder vergunning komen er geen investeerders. De mannen moeten eruit, maar dat gaat niet makkelijk, ze willen hun aandeel. „Ze wilden er niet uit, ze eisten veel geld.”

Ook de plannen voor energiebesparing stagneren. Er is een serieus idee om de servers in baden met olie te koelen, in plaats van met lucht, wat tientallen procenten aan energie zou schelen. Escher Cloud, van de Belgische eigenaar, gaat dat ontwikkelen in het datacenter. Maar door een faillissement in de Belgische groep vallen ook die plannen stil. De beoogde zonnepanelen op de gevel blijken onverzekerbaar en bij energiebedrijf Vattenfall ebt het enthousiasme voor het gebruik van restwarmte weg. Het bedrijf wil zich zelfs helemaal terugtrekken uit warmtenetten. Het enige dat wordt gebouwd, is een onderstation voor de stroomaansluiting.

In 2023 zegt Tikehau het vertrouwen in de ontwikkelaars van het project op. Het project is te duur, te ingewikkeld, te riskant geworden. De Fransen zetten het project - net als Caransa een paar jaar eerder deed - in de verkoop. De mannen van Babsou worden uit het project gewerkt. Dat gebeurt vlak voor de vierde, meest lucratieve ronde: Pure DC neemt alles over voor - zo zeggen bronnen - rond de 170 miljoen euro. De datacenterontwikkelaar kondigt aan één miljard euro in de bouw te steken. Een

Japanse bank regelt een krediet van 1,85 miljard euro. Persbureau *Reuters* schrijft dat de torens verhuurd gaan worden aan een van de Amerikaanse techreuzen die „racen om hun AI-infrastructuur uit te breiden” met honderden miljarden dollars. Dat is, zo bevestigt het techbedrijf zelf tegen *NRC*, Microsoft.

De omgevingsdienst geeft in het jaar erna alsnog een vergunning voor het project af. Met een voorwaarde: de nieuwe eigenaar moet elk jaar een lijst met alle aandeelhouders naar de provincie sturen en alle onderlinge overeenkomsten tussen aandeelhouders inleveren. Zo kan de provincie controleren of niet alsnog omstreden aandeelhouders aan het project verdienen.

Er staat ook een wijziging van de bouwplannen in. Niet alleen de zonnepanelen, maar ook de hoogwaardige keramische tegels aan de gevel zijn gesneuveld. Die mogen worden vervangen door „een honeycombpaneel met keramische tegeluitstraling”.

FOTO ZARA NOR

Vrijspreek

De lampjes in de bouwkeet aan de Plimsollweg zijn aangefloept. Nu Microsoft zich heeft gemeld als klant, gaat Pure DC beginnen met de bouw van de hyperscale. Na tien jaar vertraging is het project inmiddels bijna twee miljard euro waard: 370 keer zo veel als wat de drie compagnons van Babsou in 2015 voor de grond neertelden.

De mannen van Babsou delen niet mee in de megawinsten die op het project zijn gemaakt, blijkt uit rechtbankstukken. Extra wrang voor de projectontwikkelaars: na jaren van bibob-procedures en strafrechtelijke onderzoeken zijn zij in het voorjaar van 2025 door de rechtbank Amsterdam vrijgesproken van alle verdenkingen. Het vonnis was vernietigend voor het Openbaar Ministerie, dat de zaak veel te lang had laten liggen en zijn blik volgens de rechtbank „eenzijdig gericht” leek te hebben „op een eigen scenario”. Voor witwassen voor de familie Shi was geen enkel bewijs, oordeelde de rechtbank. Maar het vonnis kwam te laat, de mannen waren al uit het project.

Terwijl politici in Amsterdam, de provincie Noord-Holland en de Tweede Kamer zich nu vertwijfeld afvragen hoe de plannen voor deze hyperscale tot stand hebben kunnen komen, kunnen de andere commerciële partijen tevreden zijn. Caransa, Tikehau en Pure DC zijn tientallen miljoenen rijker geworden van de hyperspeculatie. Microsoft heeft een stroomaansluiting dicht bij de AMS-IX, die dankzij alle vertraging en gedoe alleen maar meer waard is geworden.

Kan de overheid dan helemaal niets doen, wilden de Provinciale Staten van Noord-Holland afgelopen weken weten. Nee, was het simpele antwoord: „De provincie heeft geen bevoegdheid om speculatie met dit soort projecten te voorkomen of tegen te gaan.”

Over dit artikel en wederhoor

Deze reconstructie is gebaseerd op gesprekken met betrokkenen, rechtbankstukken, hypotheek-, koop- en erfpachtaktes, KvK-uittreksels, gepubliceerde vergunningen en andere ambtelijke stukken en interne communicatie van de provincie en de omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied die zijn verkregen met een beroep op de Woo. NRC noemt de drie mannen van Babsou enkel bij hun voornaam, omdat ze weliswaar betrokken waren in het strafrechtelijk onderzoek naar witwassen, maar daarvan zijn vrijgesproken.

Port of Amsterdam en de gemeente Amsterdam beantwoordden inhoudelijke vragen van *NRC* en overlegden relevante aktes. Over de wenselijkheid van de bouw van het datacenter verwijst een woordvoerder van de gemeente naar uitspraken van de wethouder in de raadsvergadering afgelopen zomer, waarin hij aankondigde dat er nog zes datacenters mogen komen in de stad. De gemeente kan niets zeggen over bibob-procedures. Over restwarmtegebruik zegt de gemeente dat de eisen aan en ambities voor het project ongewijzigd zijn, en verwijst door naar Westpoort Warmte.

Westpoort Warmte laat bij monde van een woordvoerder van Vattenfall weten dat het is gestopt met „grootschalige gebiedsontwikkeling van warmtenetten in de bestaande bouw”, maar wel blijft investeren in „de ontwikkeling van duurzame bronnen”. Het hergebruik van restwarmte uit het datacenter noemt de joint venture „complex”. De snelheid van de ontwikkeling wordt „in belangrijke mate bepaald door de ontwikkeling van het datacenter zelf”. Voor het gebruik van restwarmte uit datacenters is subsidie een „belangrijke randvoorwaarde”. „Zonder die subsidies is warmte uit restwarmte duurder dan warmte uit de afvalverbrander.” Het is nog onduidelijk of de subsidies worden toegekend.

De private partijen geven geen antwoord op vragen van *NRC*. Caransa, Tikehau en Pure DC laten weten niet te willen reageren. De twee Belgische investeerders van Great Grey Investments en Escher Cloud reageren helemaal niet op mails, berichten via LinkedIn of telefoontjes.

De drie vennoten van Babsou laten weten dat ze op dit moment niet willen of kunnen reageren op vragen van *NRC*.

Microsoft bevestigt dat het de enige huurder van het project wordt. Het Amerikaanse techbedrijf mailt dat het zich zal inzetten „voor een zorgvuldige inpassing van datacenters in de omgeving, met hoge standaarden op het gebied van energie-efficiëntie en een open en transparante dialoog met lokale stakeholders”.

Reageren? onderzoek@nrc.nl

 De journalistieke principes van NRC